

"Jag har levt ett konstruktivt liv"

PERSONLIGT Vår jubilar är en glad, öppen och tillgänglig man som stack till sjöss redan som 17-åring.

Under yrkeskarriären blev det 42 år på Volvo.

I dag är han en synnerligen aktiv pensionär hemma i Ärla där han bott sedan 1978.

– Strålande bra – jag kan göra det jag vill, men visst känns det att man inte är 19 år längre, svarar vår jubilar när jag hör mig för om dagsläget.

Kaffe med dopp står färdigt på en bricka som Eirik greppar innan han går före mig upp för trapporna till övervåningen där han har sin dator och fullt av minnen från ett spännande liv.

– Vi hade det inte fett där hemma, men jag hade en fin uppväxt. Jag var ute och seglade en hel del med sjöscouterna, spelade lite bandy och gick ofta på stadens museum, säger Eirik.

Hur gick det i skolan?

– Vi var en riktigt rolig klass i folkskolan, men vår lärare var fullständigt hopplös. En omskolad kapten som varken hörde eller såg.

Som 17-åring och direkt efter realskolan stack Eirik till sjöss och mönstrade på en stycke godsbat som gick på en trad på Nordatlanten.

– En rundtur tog tio veckor, men tyvärr blev jag sjösjuk så efter ett drygt halvår ombord var min karriär som sjöman över, säger Eirik och ler snett.

Efter 18 månaders militärtjänstgöring som flygplansmekaniker gick vår jubilar en flygplanskurs på en amerikansk flygbas i tyska Erding och därefter blev det studier på Göteborgs Tekniska Institut där han gick ut som ingenjör i motorteknik i maj 1958.

– Jag fick dock inget jobb som verkade intressant nog i Oslo och eftersom jag hade kompisar i både Stockholm och Göteborg singlar jag slant om vart jag skulle flytta, säger Eirik.

Slanten sa Göteborg och där blev han anställd på Volvos konstruktionskontor för lastvagnar i september samma år.

Och blev kvar på firman i 42 år – dock inte i Göteborg hela tiden.

– Nej, jag konstruerade lastbilar i tio år ungefär innan jag blev systemerare och utvecklade datorsystem. Jag deltog i lastvagnsprojekt Frankrike 1973-75 och i Belgien 75-78, säger Eirik och berättar vidare att sönerna, Christopher och Mattias, är födda i var sitt av länderna.

Under våren 1978 fick Eirik ett erbjudande om att flytta till Volvo BM i Eskilstuna där en ny grupp skulle startas för att syssla med IT inom produktutveckling.

– Faktum är att de fortfarande använder det system som vi utvecklade i slutet av 70-talet, säger Eirik och ser mäktigt ut.

Vid 65 års ålder blev vår jubilar "tvångspensionerad" från Volvo, men som egen företagare fick han jobb i både Kanada och Tyskland varför han var yrkesverksam fram till 2008.

– Man kan väl säga att jag satt på speciell kunskap, men 2008 började uppdragen sina. De tyckte väl att gubben började bli gammal...

– Jag är mer generalist än specialist och jag har levt ett konstruktivt liv, tillägger han.

Hustru Ingrid träffade Eirik i Göteborg 1970, de förlovade sig tre månader efter första träffen och gifte sig året därpå.

– Vi har ett mycket gott förhållande och njuter fortfarande av varandras sällskap och kärlek., säger Eirik som numera är engagerad i Ärla där de bott i sitt hus allt sedan slutet av 70-talet.

Han är sekreterare i både Ärla Byråd och Ärla Vägförening, han är projektadministratör i Fibernät i Ärla och ordförande i Djurskyddet Eskilstuna.

– Också är jag redaktör för Ärlabladet, säger Eirik och visar upp decemberutgåvan av detsamma.

Trivs ni här ute på landet?

– O ja, vi har naturen inpå knuten – det är bra luft, gott vatten och inga katastrofer överhuvudtaget.

Bland intressena märks även matlagning, musik, fotografering, släktforskning, språk, träning och naturism.

– Ja, både jag och Ingrid är medlemmar i en naturistförening, vi gillar att bada och sola utan kläder, avslöjar Eirik som suttit i Sveriges Naturistförbunds styrelse i 21 år.

Att fylla 80 år känner han sig bekväm med och de firar med öppet hus hemma på Parkvägen i Ärla på födelsedagen.

– Du kan väl skriva att vi har öppet från 15.00, säger Eirik.

Klart vi gör.

LASSE STENBÄCKlasse.stenback@ekuriren.se